

Barbara Bargieł

Wąwolnica, woj. lubelskie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 17, 57

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WAWLINICA
woj. lubelskie
Stanowisko 7

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie
Katedra Archeologii Polskiej

Badania prowadziła mgr Barbara Bargiek. Finansowane
z problemu H III 6. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko
kultury pucharów lejkowatych.

Badaniami objęto obszar o powierzchni 200 m². Z przyczyn obiektywnych - niezależnych od
autora - nie udało się odsłonić całości obiektu. Odkryto układy kamienną będące prawdopodobnie
pozostałościami drugiego grobowca kultury pucharów lejkowatych.

Konstrukcję przebiegającą z zachodu na wschód na długości ok. 13 m i przeciętnej szerokości
1 m zbudowano na średniej i dużej opoki, naturalnie łaranej. Być może jest to, zniszczona
przez orkę boczna obstwa grobowca. W odległości około 4 m od niej wystąpiła inna konstrukcja
składająca się z dwóch części. Pierwsza z nich, w przybliżeniu kształtu prostokątnego o wymiarach
od 1 do 2 m - też zniszczona - długości około 3 m, miała przebieg z północnego wschodu na południowy
zachód; odbiega od niej, wąski, około 25 cm szeroki rząd kamieni wapiennych, biegnący 3 m,
który następnie zakamuje się pod kątem prostym i ciągnie się jeszcze przez 1,5 m. Przeznaczenie
tej konstrukcji pozostaje niejasne.

Odkryte układy kamienną nie mają charakteru zrypska. Były one celowo układane, bądź dość
głęboko wkopywane /do 35 cm dzisiejszej głębokości/ w ocale bądź w wypięsisko "sterej próchnicy".
Znaleziono niewielką ilość ułamków ceramiki kultury pucharów lejkowatych.
Badania nie będą kontynuowane.

WIĘPZEC, gm. Zamość
woj. zamojskie
Stanowisko 1

patrz epoka brązu

WISZCZICA
woj. radomskie
Stanowisko "Zele"

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Epoki Kamienia
w Warszawie

Badania prowadził dr Jacek Izch z udziałem mgr. Andrzeja
Leligowicza. Finansował WKZ w Radomiu. Czwarty sezon
badań. Kopalnia krzemienia "czokoladowego" ze schyłko-
wego paleolitu, neolitu i epoki brązu.

Celem prac wykopaliskowych w 1983 r. było:

- 1/ określenie zasięgu pola górniczego w kierunku północno-wschodnim;
- 2/ przebadanie szybu nr 28 zlokalizowanego rok wcześniej w wykopie III/82.

Realizując pierwsze z przyjętych zadań założono 9 wykopów sondażowych o łącznej powierzchni
ok. 181 m², oznaczonych kolejno od IV/83 do XII/83. Były one zlokalizowane na osi N-S, odcinek
na północ od wykopów III/82 i III/83, oraz na osi E-W, odcinek na wschód od obu wymienionych
wykopów. Badania wykazały, iż skrajnym szybem od strony wschodniej był obiekt nr 25 odkryty w
1982 r., którego dalszy fragment stwierdzono na zachodnim skraju wykopu X/83. Najdalej wysunięty
na północ był szyb nr 20 z wykopu XII/83, położony tylko niespełna 5 m od odkrytego w 1982 r.,
a badanego w 1983 r. szybu nr 28.

Badanie w wykopie III/83, o pow. 16 m², koncentrowały się na eksploracji szybu nr 28.
W trakcie tych prac w północno-zachodnim narożniku wykopu zlokalizowano nowy szyb oznaczony nr
29. Szyb nr 28 miał głębokość 4,5 m. W świetlonej skałę wapienną zagłębiał się on na ok. 2,5 m,
przeznaczając kilka poziomów występowania konkrety krzemiennych. Przy dnie obiektu stwierdzono